

hez ment Hollósi-Somogyi László föld-birtokoshoz, kitől rövid idő után elvált és ismét visszatért a színpadra. 1919-ben a Faszor Kabaré tagja volt, onnan a Várszínházhoz szerződte Komjáthy János igazgató. 1922-ben férjhez ment légrádi és szigligeti Terray Gyulához.

Kállay Lilly, mozgásművészeti tanárnő. Tanulmányait Fernand Ernónél kezdte, majd Hellauban és Párizsban folytatta. 1922-óta saját iskolájában tanít egyéni módszere szerint, de önálló táncestjeivel és a róla elnevezett táncsoport működtetésével is állandó elismerés mellett szerepel.

Kallós Ilona (Kántorné), írónő, született 1872-ben, Debrecenben. Atyja: Kallós Kálmán, arcképfestő és rajztanár volt, utóbb Aradon élt; itt gyermeke a felsőbb leányiskolát végzve, árvaságra jutott s az anyai Tabajdy-fészekben, Nagy-Szerinden Zachariás József községi jegyző neje lett. Addigi költői szárnypróbálgatásait nyilvános irodalmi működés váltotta fel: lapokban elbeszélései jelentek meg s már 1892-ben „A majoresco” c. regénye (ez németre is lefordították), amelynek bírálatában Rákosi Jenő a szerző drámai tehetségét hangsúlyozta. K. erre benyújtotta a Népszínház pályázatára „A hűség jutalma” c. népszínművét s dícséretet nyert; 1894-ben Aradon „A bankár leánya” c. színműve aratott sikert, Török Irmával és Somló Sándorral; 1895 nyarán a Budai Szinkör mutatta be „A fogadott leány” c. népszínművét (Szentirmay Elemér zenéjével); a Magyar Színház 1897 dec. 7. „A titok” c. népszínművét (Dankó Pista zen.) vitte sikerre; a darab megjelent (ifj. Nágel Ottó kiad.) s hamarosan el is fogyott. Ezóta csak elbeszélései s regényei jelentek meg a lapokban. Az írónő emberi erényeit, tudásvágyát, munkaszeretét, kitartását és rokonszenves egyéniségét jellemzi, hogy 1900-ban özvegyé válván, magánszorgalommal elvégezte a tanítóképző tanulmányokat, 30 éves korában szerzett oklevelével egy falusi iskolában működött, s öt év múlva Vásárosnamény áll. iskolájához kerülván, Kántor József igazgató nőül vette.

Katona Gyula, operaénekes, sz. 1901-ben, Kolozsvárott. Iskoláinak elvégzése után Kolozsvárott, majd külföldön: Róma, Bécs, Berlin, Köln zenei kiválóságaitól nyerte kiképzését az énekművészetben. 1930-ban az ulm-i városi színház éneke lett. Szép lírai baritonja, zenei kulturáltsága, tehetsége, előnyös megjelenése szép jövőt ígérnek.

Kézdí Rezső, színész (II. köt. 420 old.) nem volt a Népszínház tagja. (Dr. Vársárhelyi Miklós úr közlése.)

Kiss Ilona (Csósz Lászlóné), hangversenyénekesnő, sz. 1904-ben. Kulturált hangjával a hangversenypódiumon aratja sikereit és Hajdúvármegye majd minden előadásán találkozunk nevével.

Kiss János, karnagy sz. 1886 aug. 19.-én, Ujverbáson (Bács-Bodrog m.). Zenei tanulmányait a Nemzeti Zenede, később a Szemere-féle Konzervatórium hegedű-tanszakán végezte. 1911-ben Szentesen magánzeneiskolát nyit, megszervezi a szentesi Filharmonikus zenekart, melyet mint karnagy vezet. 1921-ben Budapesten karmesteri vizsgát tesz a Zeneművészeti Főiskolán s még ez évben a nyíregyházi m. kir. „Rákóczi Ferenc 12. honvéd gyalogezred” karnagya lett. Szerzeményei (kéziratban): hegedűszóló zongora kísérettel, magyar dalok (zongora), triók, quartettek, zenekari indulók stb.

Kiszely Pálné dr., (benedekfalvi), írónő és dalszerzőnő, sz. 1892-ben, Kolozsvárott, ahol zeneiskolai tanulmányait is végezte. Számos szerzeménye lett népszerű, melyeknek úgy szövegét, mint zenéjét ő szerezte.

Komlós Elemér, zeneszerző, sz. 1894 jul. 6.-án, Aradon. 1908 óta foglalkozik zeneszerzéssel és sok munkája jelent meg a kotta-piacon és nyert díjat pályázatokon. Színpadi munkái: „Tűzijáték”, operett 3 felv. (társszerző: Gárdonyi Jenő), 1920. „Felső hadnagya”, operett (társszerző: Gárdonyi Jenő), 1923., „Testőrszerelem”, daljáték, (társszerző: Kállai Nándor) e. e. Nagyvárad, Erdélyi